

ŪKININKŲ PASIRENGIMAS ĮGYVENDINTI PRIEMONES, MAŽINANČIAS TARŠĄ IŠ ŽEMĖS ŪKIO ŠALTINIŲ: VENTOS IR LIELUPĖS UPIŲ BASEINUOSE VYKDYTOS APKLAUSOS REZULTATAI

Ataskaitos santrauka lietuvių kalba

2014

Projektas Nr. LLIV-230

Lielupės ir Ventos upių baseinų rajonuose esančių upių monitoringas ir ūkininkų apklausa aplinkos apsaugos klausimais

This document has been produced with the financial assistance of the European Union. The contents of this document are the sole responsibility of the Center for Environmental Policy (Lithuania), the Latvian Rural Advisory and Training Centre (Latvia) and the Lithuanian Agricultural Advisory Service and can under no circumstances be regarded as reflecting the position of the European Union.

Ataskaitą parengė:

Dr. Daiva Semėnienė, Aplinkos apsaugos politikos centras
Lina Balkelytė, Aplinkos apsaugos politikos centras
Ilze Skudra, Latvijos kaimo konsultavimo ir mokymų centras
Oskars Balodis, Latvijos kaimo konsultavimo ir mokymų centras
Laura Kirsanova, Latvijos kaimo konsultavimo ir mokymų centras
Dijana Ruzgienė, Lietuvos žemės ūkio konsultavimo tarnyba
Kristina Narvidienė, Lietuvos žemės ūkio konsultavimo tarnyba
Vilma Živatkauskienė, Lietuvos žemės ūkio konsultavimo tarnyba

SANTRAUKA

Lielupės ir Ventos upių baseinai išsidėstę Latvijos ir Lietuvos teritorijose. Abi šalys prisideda prie upių taršos, todėl reikalingi bendri abiejų šalių veiksmai siekiant šią taršą įveikti ir pagerinti vandens telkinių ekologinę būklę. Pagal Europos Sąjungos bendrąją vandens politikos direktyvą 2000/60/ES upių baseinų rajonas (UBR) yra pagrindinis vandens išteklių valdymo vienetas. 2010 m. Latvijoje ir Lietuvoje buvo parengti ir patvirtinti nacionaliniai Lielupės ir Ventos UBR valdymo planai (pirmajam šešerių metų ciklui). Keletas vandens valdymo klausimų liko neišspręsti dėl nepakankamo koordinavimo tarp šalių, todėl tai reikės padaryti per kitus vandens telkinių kokybės gerinimo ciklus.

Žemės ūkio veikla yra viena iš pagrindinių vandens telkinių taršos šaltinių Lielupės ir Ventos UBR abiejose šalyse.

Šio projekto tikslas – išsiaiškinti, kaip Lielupės ir Ventos UBR ūkininkai vertina žemės ūkio taršą ir kiek jiems yra priimtinos pasklidusios taršos iš žemės ūkio šaltinių mažinimo priemonės. Tam atliktos dvi apklausos:

1. Specialistų apklausa, siekiant nustatyti, kaip jie vertina žemės ūkio veiklos keliamas problemas Lielupės ir Ventos UBR bei įvairias aplinkos apsaugos priemones šioms problemoms spręsti ir kaip galėtų būti priimti sprendimai dėl šių priemonių. Į specialistų nuomonę buvo atsižvelgta rengiant klausimyną ūkininkams.

2. Ūkininkų apklausa, siekiant sužinoti jų nuomonę apie vandens ir aplinkos apskritai apsaugą, supratimą apie žemės ūkio vaidmenį gerinant vandens kokybę, priežastis, dėl kurių jie neįgyvendina aplinkos apsaugos reikalavimų, taip pat įvairių privalomų ar rekomenduojamų pagal Pažangaus ūkininkavimo taisyklės ir potencialiai naujų aplinkos apsaugos priemonių (vadinamųjų papildomų priemonių) jiems priimtinumą.

Specialistų ir ūkininkų apklausa atlikta *tête-à-tête*, siekiant gauti kiek galima labiau neformalius atsakymus. Iš viso apklausti 32 specialistai / sprendimų priėmėjai, atstovaujantys Latvijos ir Lietuvos žemės ūkio ir aplinkos apsaugos institucijoms, bei 602 ūkininkai iš Latvijos ir Lietuvos Lielupės bei Ventos UBR.

Specialistų ir ūkininkų buvo klausama apie privalomas ir papildomas aplinkos apsaugos priemones žemės ūkyje. Papildomų priemonių gali prireikti gerai vandens telkinių būklei pagal Bendrąją vandens politikos direktyvą 2000/60/ES pasiekti.

Privalomos priemonės yra šios:

- Aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkančių mėšlo saugyklų įrengimas (tai sumažina maisto medžiagų nuotėkį į dirvožemį ir vandenį).
- Aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkančių tręšimo planų parengimas (tręšimo planai nurodo optimalias tręšimo normas ir padeda subalansuoti maisto medžiagų santykį dirvožemyje).
- Aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkančių tręšimo normų laikymasis (tręšimo normomis nurodomas minimalus augalams reikalingas trąšų kiekis, kurį panaudojus dirvožemyje nesusidaro maistingi medžiagų perteklius, paprastai išplaunamas į gilesnius dirvožemio sluoksnius).
- Trąšų skleidimas tinkamu laiku (vengiant skleisti mineralines trąšas ar mėšlą didelės rizikos laiku, su paviršinio vandens nuotėkiu mažiau išsiplauna nitratų ir mažiau prarandamas azotas).
- Daugiamečių augalų sėja žiemai (kaip rekomenduojama Pažangaus ūkininkavimo taisyklėse ir patarimuose) (augalų danga padeda iš dirvožemio surinkti nitratus ir kitas maisto medžiagas, kai nuimamas

pagrindinių kultūrų derlius vasarą ar vėlyvą rudenį, paliekant mažiau nitratų, kurie galėtų būti išplauti į dirvožemį žiemą).

- Priešerozinės sėjomainos taikymas kalvoto reljefo žemėje (kaip rekomenduojama Pažangaus ūkininkavimo taisyklėse ir patarimuose).

Papildomos priemonės būtų reikalingos, jei nepakaktų privalomų priemonių gerai vandens telkinių būklei pasiekti. Skiriamos su tręšimu susijusios ir kitos papildomos priemonės.

Su tręšimu susijusios papildomos priemonės yra šios:

- Tręšimo planų parengimas ir įgyvendinimas (kartu atliekant ir dirvožemio tyrimus).
- Tręšimas mažesne nei didžiausių derlių tręšimo norma.
- Maisto medžiagų (azoto, fosforo) ūkyje balanso, leidžiančio planuoti, kiek ateityje reikės trąšų, sudarymas (tais atvejais, kai nerengiami tręšimo planai).
- Žaliųjų trąšų naudojimas vietoje mineralinių trąšų (tai gali būti pavasarį sėjami, o vasaros viduryje užariami augalai; taip pat gali būti kitų rūšių žaliosios trąšos).

Kitos papildomos priemonės:

- Aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkančių mėšlo ir srutų saugyklų įrengimas (ši priemonė būtų aktuali ūkininkams, kuriems ji iki šiol nėra privaloma).
- Dirbtinių šlapynių įrengimas tarp lauko ir vandens telkinių (šlapynės padeda nufiltruoti maisto medžiagas iš gretimų dirbamų laukų atitekančio vandens, prieš jam pasiekiant vandens telkinius).
- Dirbamos žemės pavertimas ekstensyviomis pievomis (prižiūrint pievas, mažiau kišamasi į dirvos sluoksnį, dėl to sumažėja maisto medžiagų nuotėkis į vandenį).
- Natūralių anksčiau ištiesintų upių vagų atkūrimas ūkininkų laukuose (atkūrus upių vagas, jos paprastai pailgėja, todėl atsiranda sąlygos geresniam savaiminiam apsivalymui).
- Tręšimo technikos (mašinų / įrengimų) patobulinimas (tai padeda geriau įterpti trąšas į dirvožemį ir sumažinti maisto medžiagų nuotėkį į vandenį).
- Tarpinių augalų sėjimas žiemai (tarpiniai augalai naudoja maisto medžiagas ir nuėmus pagrindinį derlių, dėl to mažiau azoto lieka dirvožemyje žiemai, kai jo išplaunama daugiausia).
- Perėjimas nuo įprasto prie ekologinio ūkininkavimo (ekologiškai ūkininkaujant, maisto medžiagos pasisavinamos efektyviau ir jų nuostoliai į aplinką yra mažesni nei įprastinėmis gamybos sąlygomis).
- Neapartų ražienų laukų palikimas per žiemą (ši priemonė padeda apsaugoti dirvą nuo erozijos).
- Papildomų augalų filtracinių apsaugos juostų ariamoje žemėje išilgai upių, upelių, ežerų įrengimas (taip galima sumažinti maisto medžiagų nuostolius dirvožemyje ir apsaugoti vandenį nuo taršos pesticidais).
- Sėjomainos, naudojant ankštines kultūras ir žaliąsias trąšas, taikymas (t. y. auginimas augalų, kurie, nesulaukę brandos, yra apariami; taip pagerinamas dirvožemio derlingumas, mažiau išplaunama maisto medžiagų).

Specialistų apklausos rezultatai

Du trečdaliai Lietuvos ir Latvijos specialistų (23 iš 32 respondentų) mano, kad kovojant su žemės ūkio veiklos keliamo vandens tarša privalomų aplinkos apsaugos priemonių nepakanka. Siekiant užtikrinti gerą vandens telkinių būklę, reikalingos papildomos priemonės. Atliktos apklausos, kaip specialistai vertina galimų papildomų priemonių naudą, rezultatai pateikti 1 lentelėje.

1 lentelė. Specialistų (manančių, kad privalomų priemonių nepakanka) nuomonė dėl papildomų priemonių naudingumo (respondentų skaičius*)

Priemonė	Nenau- dinga	Galėtų būti naudinga	Labai naudinga
Tręšimo technologijos patobulinimas		3	20
Tręšimo planų parengimas ir įgyvendinimas pagal patvirtintą tręšimo planų rengimo metodiką		4	19
Papildomos 5 m pločio augalų filtracinės apsaugos juostos ariamoje žemėje išilgai upių, upelių, ežerų įrengimas		7	15
Smėlingų ir mišrių žemių užsodinimas tarpiniais augalais	2	10	10
Maisto medžiagų (azoto, fosforo) ūkyje balanso, leidžiančio planuoti, kiek ateityje reikės trąšų, sudarymas (tais atvejais, kai nerengiami tręšimo planai)	2	13	8
Mineralinių trąšų pakeitimas žaliosiomis trąšomis, taip pagerinant dirvožemio derlingumą ir augalų augimo sąlygas	4	9	8
Neapartų ražienų laukų palikimas per žiemą	4	11	7
Anksčiau ištiesintų natūralių upių vagų atkūrimas	8	6	6
Perėjimas nuo įprasto prie ekologinio ūkininkavimo	7	11	4
Dirbtinių šlapynių (pelkių) tarp lauko ir vandens telkinių įrengimas	2	16	3
Dirbamų žemių pavertimas ekstensyviomis pievomis	9	10	3
Tręšimas mažesnėmis nei optimalios tręšimo normomis	11	10	1

* Ne visi respondentai atsakė į visus klausimus apie kiekvieną siūlomą priemonę.

Ūkininkų apklausos rezultatai

Apklausiant ūkininkus, buvo pateikti klausimai apie jų ūkių tipą ir veiklą, vandens taršos problemas, taikomas aplinkos apsaugos priemones, kliūtis, trukdančias sėkmingai įgyvendinti aplinkos apsaugos reikalavimus, ūkininkų norą įgyvendinti privalomas bei papildomas aplinkos apsaugos priemones ir tų priemonių efektyvumą bei socialinę ekonominę ūkininkų padėtį. Ūkininkai taip pat turėjo nurodyti priežastis, dėl kurių jie nenorėtų įgyvendinti papildomų priemonių.

Ūkininkų nuomonė apie vandens taršos problemas

Visi abiejų šalių ūkininkai pripažino žemės ūkio veiklos įtaką požeminio ir paviršinio vandens kokybei. Šiek tiek daugiau nei trečdalis ūkininkų teigė, kad tam tikras tręšimo laikas, mineralinių trąšų naudojimas ir nuotekos iš mėšlo saugyklų turi įtakos vandens kokybei. Tačiau gana didelė dalis Latvijos ūkininkų mano, kad žemės ūkio tarša tik 10 proc. prisideda prie bendros vandenų taršos, o 53 proc. Lietuvos ūkininkų galvoja, kad žemės ūkio įtaka sudaro 10–50 proc. bendros taršos.

Privalomų priemonių įgyvendinimo rezultatai

Ne visi apklausti ūkininkai savo ūkiuose jau įgyvendino privalomas aplinkos apsaugos priemones arba priemones, atitinkančias Pažangaus ūkininkavimo taisyklių reikalavimus.

2 lentelė. Respondentų, kurie jau įgyvendino privalomas priemones arba priemones, atitinkančias Pažangaus ūkininkavimo taisyklių reikalavimus, atsakymų pasiskirstymas (proc.)

Priemonė	Latvija (proc.)	Lietuva (proc.)
Aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkančios mėšlo saugyklos	43,0	60,9
Aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkančios srutų saugyklos	21,5	65,6
Aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkantys tręšimo planai	63,6	32,5
Aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkančios tręšimo normos	84,3	87,7
Tręšimas tinkamu laiku	83,6	95
Žiemojančių (žieminių ir daugiamečių) augalų sėja žiemai (kaip rekomenduojama Pažangaus ūkininkavimo taisyklėse ir patarimuose)	77	32,0
Priešerozinė sėjomaina kalvoto reljefo žemėje (kaip rekomenduojama Pažangaus ūkininkavimo taisyklėse ir patarimuose)	32	22

Prasčiausi yra mėšlo ir srutų saugyklų įrengimo bei tręšimo planų parengimo priemonių įgyvendinimo rezultatai. Panašu, kad pagrindinė priežastis, neleidusi sėkmingai įgyvendinti šių priemonių, yra aukšta jų įgyvendinimo kaina.

Kitų privalomų priemonių, tokių kaip aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkančių tręšimo normų taikymas ar tręšimas tinkamu laiku, įgyvendinimo lygis yra gana aukštas abiejose šalyse, tačiau vis tiek dar nesiekia 100 proc.

Pažangaus ūkininkavimo taisyklių reikalavimus įgyvendino maža dalis ūkininkų, išskyrus žiemojančių augalų sėją žiemai, – šią priemonę taikė 77 proc. Latvijos respondentų.

Abiejų šalių ūkininkai teigė, kad nacionalinė finansinė parama aplinkos apsaugos priemonėms įgyvendinti buvo nepakankama ir tai buvo pagrindinė priežastis, dėl ko jie nesilaikė reikalavimų. Taip pat kaip gana svarbią priežastį Lietuvos ūkininkai nurodė per didelius biurokratinius trukdžius kompensacijoms gauti. Tie Lietuvos ūkininkai, kurie taiko privalomas priemones ir priemones, atitinkančias Pažangaus ūkininkavimo taisyklių reikalavimus, pažymėjo, kad tai galėjo padaryti dėl to, jog gavo paramą iš Europos Sąjungos. Šias priemones įgyvendinę Latvijos ūkininkai kaip pagrindinę jų taikymo priežastį nurodė aplinkosauginį aspektą.

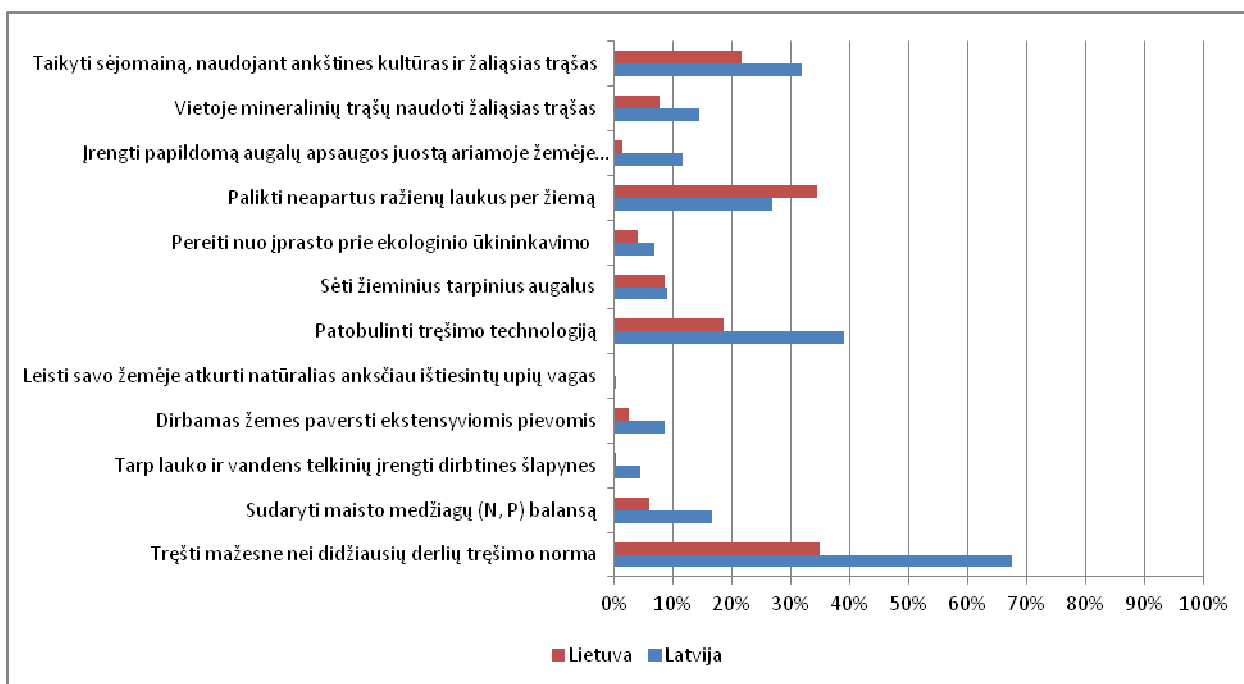
Ūkininkai taip pat pripažino, kad jiems vis dar trūksta informacijos apie aplinkos apsaugos reikalavimus ir apie vietines aplinkos apsaugos problemas.

Ūkininkų nuomonė apie įvairių aplinkos apsaugos priemonių efektyvumą

Apklaustų Latvijos ir Lietuvos ūkininkų nuomonė dėl įvairių aplinkos apsaugos priemonių efektyvumo buvo gana panaši. Didžioji dalis abiejų šalių Lielupės ir Ventos ūkininkų efektyviausiomis priemonėmis įvardijo mėšlo ir srutų saugyklų įrengimą, tręšimo technologijų patobulinimą, mažesnių tręšimo normų taikymą ir tręšimo planų parengimą bei įgyvendinimą. Pažymėtina, kad ir specialistai tręšimo technologijų patobulinimą bei tręšimo planų parengimą įvertino kaip labai naudingas priemones.

Papildomų priemonių įgyvendinimas

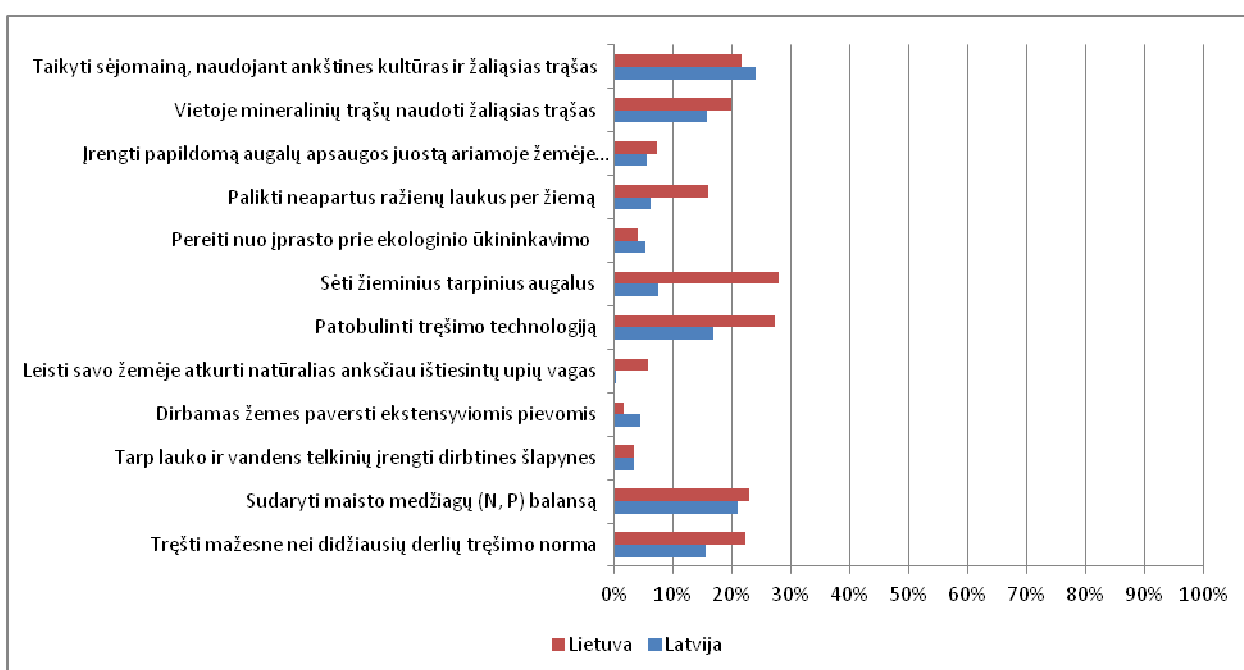
Apklaustos rezultatai atskleidė, kad Latvijoje daugiau ūkininkų nei Lietuvoje jau yra įgyvendinę papildomas priemones.

1 paveikslas. Respondentų, kurie jau įgyvendino įvairias papildomas aplinkos apsaugos priemones, atsakymų pasiskirstymas

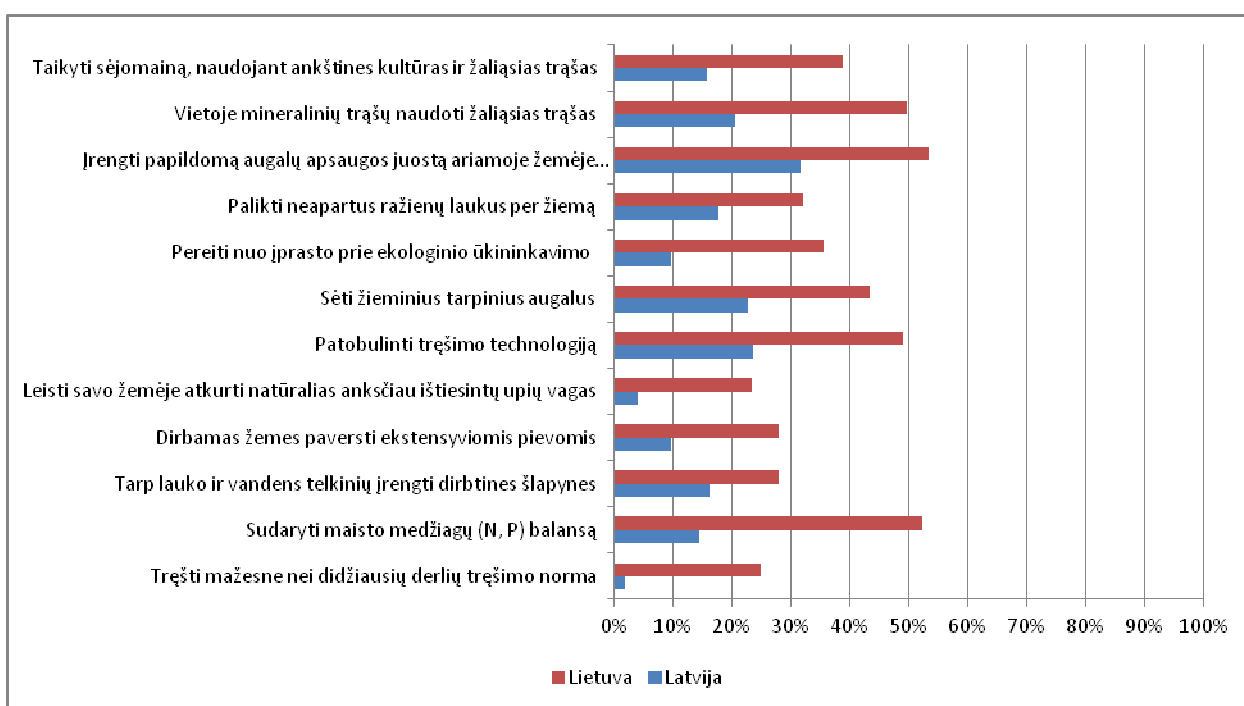
Populiariausia priemonė tarp Latvijos ir Lietuvos ūkininkų buvo tręšimas mažesnėmis nei didžiausių derlių tręšimo normomis (ją įgyvendino atitinkamai 67 proc. ir 35 proc. respondentų). Maždaug trečdalis Latvijos ūkininkų patobulino tręšimo technologijas, pritaikė sėjomainą ir įsigijo tręšimo planus. Maždaug trečdalis Lietuvos ūkininkų tręšia mažesnėmis normomis ir per žiemą palieka neapartus ražienų laukus.

Atsakymų dėl noro įgyvendinti papildomas priemones analizė parodė, kad didžioji dalis Latvijos ūkininkų taikytų sėjomainą ir sudarytų maisto medžiagų balansą (24 proc. respondentų), net jei ir negautų už tai kompensacijų. Lietuvos ūkininkai labiausiai būtų linkę sėti žieminius tarpinius augalus (28 proc. respondentų) ir patobulinti tręšimo technologijas (27 proc. respondentų).

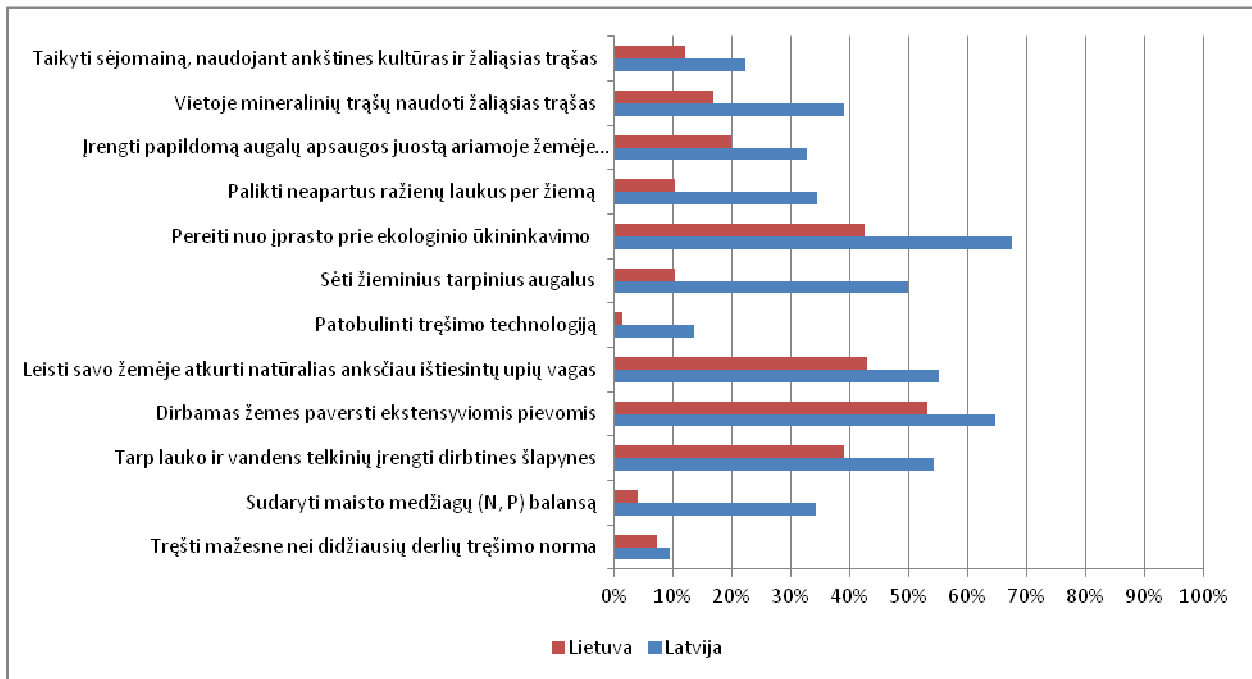
2 paveikslas. Respondentų, kurie sutiktų įgyvendinti įvairias papildomas aplinkos apsaugos priemones, atsakymų pasiskirstymas

Lietuvos ūkininkai apskritai yra labiau nusiteikę įgyvendinti aplinkos apsaugos priemones, jei už tai gautų kompensacijas. Dalis tų Lietuvos respondentų, kurie išreiškė norą įgyvendinti aplinkos apsaugos priemones, viršijo Latvijos respondentų skaičių pagal visus papildomų priemonių, kurias jie sutiktų taikyti, tipus. Toks rezultatas galėtų būti paaiškintas tuo, jog Latvijos ūkininkai nėra tikri dėl kai kurių priemonių efektyvumo (pavyzdžiui, papildomų augalų apsaugos juostų įrengimo išilgai vandens telkinių, neapartų ražienų laukų palikimo per žiemą ir dirbtinių šlapynių įrengimo tarp laukų ir vandens telkinių). Taip pat jie nenori mažinti dirbamos žemės plotų, nebūdami įsitikinę, kad šios įgyvendintos priemonės turės teigiamų pasekmių aplinkai. Be to, finansinė parama paprastai nepadengia priemonių įrengimo bei išlaikymo išlaidų. Priemonė, kurią sutiktų įgyvendinti didžioji dalis Lietuvos (53 proc.) ir Latvijos (32 proc.) ūkininkų, jei už tai gautų kompensaciją, yra papildomų augalų apsaugos filtracinių juostų ariamoje žemėje išilgai upių, upelių ir ežerų įrengimas.

3 paveikslas. Respondentų, kurie sutiktų įgyvendinti įvairias papildomas aplinkos apsaugos priemones, jei gautų kompensacijas, atsakymų pasiskirstymas

Didesnė dalis Latvijos ūkininkų, palyginti su Lietuvos, parodė nenorą įgyvendinti papildomas priemones. Daugiau nei pusė apklaustų ūkininkų nesutiktų pereiti nuo įprasto prie ekologinio ūkininkavimo, dirbamas žemes paversti ekstensyviomis pievomis, leisti savo žemėje atkurti natūralias anksčiau ištiesintas upių vagas, tarp lauko ir vandens telkinių įrengti dirbtines šlapynes ir žiemai sėti tarpinius augalus (50–65 proc. respondentų). Maždaug trečdalis ūkininkų nesutiktų vietoje mineralinių trąšų naudoti žaliąsias trąšas, palikti neapartus ražienų laukus per žiemą, sudaryti maisto medžiagų balansą (33–39 proc. respondentų). Daugiau kaip pusė Lietuvos ūkininkų nesutiktų dirbamas žemes paversti ekstensyviomis pievomis (53 proc. respondentų), daugiau kaip trečdalis neleistų jų žemėje atkurti natūralias anksčiau ištiesintas upių vagas, nesutiktų pereiti nuo įprasto prie ekologinio ūkininkavimo, tarp lauko ir vandens telkinių įrengti dirbtines šlapynes (43–39 proc. respondentų) ir t. t.

4 paveikslas. Respondentų, kurie nesutiktų įgyvendinti įvairių papildomų aplinkos apsaugos priemonių, atsakymų pasiskirstymas

Išvados ir rekomendacijos

Remiantis specialistų ir ūkininkų apklausos rezultatais, galima daryti tokias išvadas ir teikti rekomendacijas vandens telkinių kokybei gerinti:

- Mineralinių trąšų naudojimas Lietuvoje neregamentuojamas; tai yra labai svarbus žemės ūkio taršos mažinimo sistemos trūkumas.
- Lietuvoje esančiuose Lielupės ir Ventos UBR trūksta mišraus ūkininkavimo (augalininkystės ir gyvulininkystės) ūkių. Čia augalininkystė yra labiausiai paplitusi ūkininkavimo forma, dėl to žemės ūkio veikla yra nesubalansuota, per daug tarši.
- Aplinkos apsaugos priemonių įgyvendinimas reikalauja integralaus požiūrio. Trūksta naudos, kurią būtų galima gauti taikant Kaimo plėtos programos palaikymo priemones, įvertinimo aplinkos apsaugos kontekste.
- Trūksta tinkamos apskaitos dėl Ventos UBR esančių žvejybos tvenkinių sukeltos taršos. Būtina turėti išsamesnę informaciją apie žuvims pateiktų pašarų kiekius, jų maistinę sudėtį, cheminių medžiagų žuvininkystės produktuose kiekius ir produkcijos apimtį.
- Taip pat reikia keisti apkrovos iš didelių gyvulininkystės ūkių ir biogeninių medžiagų išsiplovimo Lielupės UBR įvertinimo metodiką. Vertinti tik vidutinę metinę koncentraciją filtrate nėra teisingas būdas. Būtina įvertinti taršą skirtingais laikotarpiais, atsižvelgiant į vandens kiekį dirvožemyje tam tikrais metais.
- Trūksta ūkininkų mokymo ir švietimo. Jie turėtų daugiau sužinoti apie galimybes taikyti modernias technologijas, naujas aplinkos apsaugos priemones. Svarbu, kad ūkininkai būtų susipažinę su konkrečia padėtimi teritorijoje, kurioje jie vykdo savo ūkinę veiklą. Konsultavimo paslaugos turėtų būti pritaikytos vietovei ir vietos poreikiams.
- Turėtų būti gerinami kontroliuojančių institucijų ir ūkininkų santykiai. Kontroliuojančios institucijos turėtų daugiau patarti ir padėti ūkininkams. Kita vertus, daugiau kontrolės reikia augalų vegetacijos laikotarpiu, kai naudojami pesticidai.
- Daugiau dėmesio turi būti skiriama srutoms iš kiaulių fermų valdyti.

- Politinės valios stoka vis dar dažnai yra svarbi kliūtis aplinkos kokybei žemės ūkio sektoriuje gerinti.
- Finansinė parama turėtų būti skiriama tik tiems ūkininkams, kurie atitinka Pažangaus ūkininkavimo taisyklių reikalavimus. Tačiau kartu turi būti sumažinti biurokratiniai trukdžiai kompensacijoms gauti.
- Faktinių trąšų ir pesticidų naudojimo kiekių apskaita turėtų būti gerokai patobulinta.
- Turėtų būti tęsiamos mokslo žinių ir mokslinių tyrimų veiklos, inicijuojamas ekologų ir agronomų bendradarbiavimas.
- Vandenių ir dirvožemio žemės ūkio sektoriuje turi būti plečiama stebėseną.

Projekto rezultatai yra labai svarbūs Lietuvos ir Latvijos aplinkos apsaugos institucijoms, atsakingoms už upių baseinų valdymą, ir turėtų prisidėti prie vandens kokybės Lielupės ir Ventos UBR gerinimo. Specialistų ir ūkininkų apklausos apie vandens taršos iš žemės ūkio mažinimo priemonės rezultatai gali padėti pagrįsti upių baseinų rajonų planuose pateiktas agrarines aplinkos apsaugos priemones ir informuoti ūkininkus (visuomenę) apie žemės ūkio taršos svarbą bei šiai taršai įveikti skirtas priemones. Be to, apklausos suburia Latvijos ir Lietuvos specialistus ir suteikia esminę informaciją rengiant tarptautinius Lielupės ir Ventos vandens valdymo planus ateityje.